

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph. D., ve věci

žalobkyně: **M. B.,**
bytem
zastoupená advokátkou Mgr. Pavlínou Zámečnickovou
sídlem Příkop 8, Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytů cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2016, č. j. MV-95135-6/SO-2013

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

2. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky rozhodnutím ze dne 26. 2. 2013, č. j. OAM-24162-30/DP-2012, zamítlo žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání. Dospělo k závěru, že žalobkyně nevykonává deklarovanou funkci jednatelky společnosti BYELIK SERVICE s. r. o., tedy neplní účel povoleného pobytu.
3. Žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítla a potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

II. Shrnutí obsahu žaloby

4. Žalobkyně v podané žalobě popsala průběh řízení před správními orgány a uvedla, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně i napadené rozhodnutí spočívají na vadném posouzení, zda žalobkyně vykonávala funkci jednatelky, a na nepodložených spekulacích, že žalobkyně nemá praktické zkušenosti s výkonem této funkce. Z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, na základě jakých skutečností správní orgán dospěl k závěru, že žalobkyně má o výkonu funkce jednatelky jen teoretické znalosti.
5. Upozorňuje na skutečnost, že občanský zákoník ani zákon o obchodních korporacích neobsahují definici obchodního vedení společnosti a jeho rozsahu. Činnosti, které žalobkyně popsala při svém výslechu, jako zajišťování vedení evidence, účetnictví společnosti, seznamu společníků, informování společníků o záležitostech společnosti, shánění zájemců a jednání s nimi o pronájmu nemovitostí nebo uzavírání smluv jménem společnosti, nepochybně spadají pod obchodní vedení společnosti. Směřují k dosažení zisku, což je účelem podnikání.
6. Závěr správních orgánů, že žalobkyně funkci jednatelky nikdy nevykonávala, nemá oporu v provedených důkazech. Z těchto důvodů považuje rozhodnutí správních orgánů za nezákonná a nepřezkoumatelná.
7. Dále žalobkyně namítá, že v době vydání napadeného rozhodnutí byla a stále je osobou samostatně výdělečně činnou, jak vyplývá z živnostenského listu.
8. Správní orgány rozhodují na základě skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí. Žalovaná však v napadeném rozhodnutí nesprávně a v rozporu se zákonem neposuzovala skutkový stav a žádost žalobkyně ke dni vydání rozhodnutí, neboť nezohlednila, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně splňovala všechny podmínky pro prodloužení povolení k pobytu jako podnikatelka – osoba samostatně výdělečně činná.
9. S ohledem na shora uvedené je napadené rozhodnutí podle žalobkyně nezákonné a navrhuje jeho zrušení.

III. Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že předložení výpisu z živnostenského rejstříku, ze kterého vyplývá vznik živnostenského oprávnění žalobkyni ke dni 20. 11. 2015, tj. dalece po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neprokazuje, že žalobkyně od této doby plní účel deklarovaného pobytu. V této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011- 81.
11. Navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Ústní jednání

12. K žádosti žalobkyně soud nařídil ve věci ústní jednání. Bylo jednáno v nepřítomnosti žalobkyně, zástupkyně žalobkyně a žalované. Zástupkyně žalobkyně i žalovaná svoji neúčast u jednání omluvily, o odročení nežádaly.
13. Soud při jednání provedl dokazování výpisem z obchodního rejstříku, oddíl C, vložka 81467, vedeného u Krajského soudu v Brně, a to zejména částí týkající se období, kdy byla žalobkyně jednatelkou společnosti Byelik Service, s. r. o., nyní Montáže Mít s. r. o. Dokazování výpisem z živnostenského rejstříku ze dne 24. 11. 2015, který byl přiložen k žalobě, soud neprováděl, neboť totožný výpis je součástí předloženého správního spisu. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu se dokazování správním spisem neprovádí (např. rozsudek ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117).

V. Posouzení věci soudem

14. Napadené rozhodnutí žalované přezkoumal soud v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex officio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.
15. Dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
16. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí [bod V. A) rozsudku]. Následně se zabýval námitkou nesprávného posouzení výkonu funkce jednatelky společnosti správními orgány [bod V. B) rozsudku] a závěrem hodnotil námitku, že žalovaná nevzala v úvahu skutkový stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí [bod V. C) rozsudku].

V. A) Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí

17. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v podané žalobě uplatnila námitku nepřezkoumatelnosti, soud se nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí žalované způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) by totiž byla vadou natolik závažnou, k níž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalované dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35).
18. Podle žalobkyně správní orgány bez jakéhokoli podkladu v důkazech tvrdí, že žalobkyně funkci jednatelky nikdy nevykonávala. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí tak žalobkyně spatřuje v nedostatku důvodů napadeného rozhodnutí.
19. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se žalovaná v rozhodnutí vypořádala se všemi žalobkyní uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedla, jaké skutečnosti vzala při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčila, jakými úvahami byla ve svém rozhodování vedena, o které důkazy opřela skutková zjištění a které důvody ji vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76,

publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44, publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS).

20. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně se podává, že správní orgán při zjišťování skutkového stavu věci, zejména za účelem ověření, zda žalobkyně plní účel povoleného pobytu, vycházel primárně z výsledku žalobkyně ze dne 11. 10. 2012. Na základě něho dospěl k závěru, že není možné vyloučit, že žalobkyně působí v rámci společnosti, avšak že se jedná o činnost, která je zaměstnáním, k jehož výkonu potřebuje cizinec platné povolení k zaměstnání. Dále uzavřel, že žalobkyně fakticky činnost jednatelky nevykonává. Z protokolu o výsledku podle správního orgánu I. stupně vyplývá, že žalobkyně nezná základní údaje o společnosti, v níž působí jako jednatelka, např. neví, zda je společnost plátcem daně z příjmů právnických osob, není schopna uvést ani jednoho obchodního partnera společnosti, uvést počet zaměstnanců či označit jménem některého z dalších jednatelů. Žalobkyně rovněž není schopna zmínit název internetových stránek, na nichž vyhledává vhodné nemovitosti. Další indicií je, že společnost Byelik Service s. r. o. není plátcem pojistného na sociální zabezpečení, ačkoliv žalobkyni byla vyplácena měsíční odměna ve výši 7200 Kč. Všechna tato zjištění správní orgán I. stupně podrobně v napadeném rozhodnutí popsal a vyvodil z nich závěr, že žalobkyně fakticky nenaplněovala účel dlouhodobého pobytu.
21. V napadeném rozhodnutí se žalovaná vypořádala se zákonností prvostupňového rozhodnutí následovně: *„Správní orgán I. stupně podle názoru Komise zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 zákona č. 326/1999 Sb., v rámci daných možností. Při svých úvahách vycházel především z výpovědi účastnice řízení do protokolu dne 11. 10. 2012, přičemž z její výpovědi je zřejmé, že nemá praktické zkušenosti s výkonem funkce jednatele, neboť její výpovědi jsou pouze teoretické, nepodpořené žádnými konkrétními údaji.“* Rovněž žalovaná podle soudu v napadeném rozhodnutí přehledně popsala, že především z účastnické výpovědi vyplývá, že žalobkyně nemá reálné zkušenosti s výkonem funkce jednatelky, tedy že neplní účel pobytu.
22. Z rozhodnutí správních orgánů I. i II. stupně je podle soudu jasné patrné, že úvahy o neplnění účelu pobytu vyvodily správní orgány zejména z účastnické výpovědi žalobkyně ze dne 11. 10. 2012. Napadá-li žalobkyně v podané žalobě způsob hodnocení důkazů a polemizuje-li s provedeným hodnocením, jedná se o posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí [viz zejm. část V. B) rozsudku], nikoliv o jeho nepřezkoumatelnost.
23. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí netrpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Je z něj patrné, z jakých důkazů správní orgány vyvodily závěry o neplnění účelu povolení k dlouhodobému pobytu. Úvahy žalované (i správního orgánu I. stupně) v tomto směru jsou v rozhodnutí řádně a srozumitelně popsány.
24. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí tak není důvodná.
V. B) Námitka nesprávného posouzení výkonu funkce jednatelky společnosti
25. Žalobkyně dále namítá, že správní orgány nesprávně posoudily, zda řádně plní účel povolení k dlouhodobému pobytu.
26. Podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se *na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vztahují obdobně § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 55 odst. 1 a 2.*

27. Z ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců plyne, že *ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní na území účel, pro který bylo vízum uděleno.*
28. Podle ustanovení § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že *dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*
29. Povolování dlouhodobého pobytu cizinců slouží k umožnění pobytu za účelem dlouhodobého zaměstnání, podnikání, studia, resp. za jakýmkoli jiným účelem odůvodňujícím pobyt cizince na území České republiky po dobu delší než 90 dnů. Důvody pro zrušení, resp. neprodloužení tohoto povolení korespondují podle citovaných ustanovení mimo jiné i s neplněním účelu pobytu. Zákon o pobytu cizinců vychází z předpokladu, že cizinec, který získal povolení k pobytu na území České republiky k určitému účelu, je povinen náležitě využívat povolení k jím deklarovanému účelu. Právě pro tento účel mu totiž bylo povolení k pobytu uděleno. Pokud cizinec nenaplnuje na území České republiky deklarovaný účel pobytu, je na místě mu toto povolení k pobytu na území České republiky neprodloužit. V případě, že povolení k pobytu bylo uděleno za účelem podnikání, je třeba plněním účelu, pro který bylo povolení uděleno, rozumět faktické a nikoliv formální vykonávání podnikatelské činnosti (srov. zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011-81).
30. V posuzované věci bylo účelem, pro který byl žalobkyni povolen pobyt na území České republiky, podnikání, konkrétně účast v právnické osobě BYELIK SERVICE s. r. o. (viz žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 2. 5. 2012). K žádosti o prodloužení žalobkyně předložila smlouvu o výkonu funkce jednatelky uzavřenou 3. 1. 2012 mezi ní a společností BYELIK SERVICE s. r. o., jakož i výpis z obchodního rejstříku, z něhož vyplývá, že jí ke dni 20. 4. 2010 vznikla tato funkce. Z výsledku žalobkyně konaného dne 11. 10. 2012 (viz protokol č. j. OAM-24162/26/DP-2012) vyplynulo, že žalobkyně věděla, jaký je předmět činnosti společnosti („*Pronájem bytových a nebytových prostor. Pronajímáme byty, kanceláře, obchody.*“) a k náplni její činnosti v obecné rovině uváděla, že zajišťuje vedení evidence, účetnictví, seznamu společníků a že informuje společníky o záležitostech. Nedokázala však detailněji popsat faktickou náplň její činnosti, na příklad uvést konkrétní internetové stránky, které při činnosti používá („*Hledám inzeráty. Na stránky si nevzpomínám.*“). Nevzpomenula si ani na konkrétní smlouvy, které pro společnost uzavřela či na jména obchodních partnerů („*Pronajala jsem byt. (...) Nemůžu si vzpomenout na smlouvu ani na obchodního partnera. Nepamatuji si.*“). Nedovedla rovněž zmínit jména dalších jednatelů společnosti („*Všechny si nepamatuji.*“), ani správně uvést přesný počet celkových jednatelů („*Přibližně 10 – 12*“; namísto skutečného počtu 21 jednatelů).
31. Správní orgán I. stupně po výsledku žalobkyně dospěl k závěru, že žalobkyně funkci jednatelky ve skutečnosti nevykonává a neplní tak účel vydaného povolení, proto žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání zamítl. Žalovaná se s jeho závěrem ztotožnila.
32. Žalobkyně se domnívá, že správní orgány důkazy shromážděné ve správním spise nesprávně zhodnotily. Podle jejího názoru ve své výpovědi podrobně popsala, v čem spočívá náplň její činnosti, coby jednatelky společnosti. Veškeré činnosti, jež žalobkyně popisovala (vedení evidence, účetnictví, shánění zájemců o pronájem nemovitostí atd.)

spadají pod obchodní vedení společnosti dle § 194 a násl. zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích.

33. K tomu soud uvádí, že správní orgány nezpochybňovaly, že by výčet činností zmiňovaných žalobkyní skutečně spadal pod obchodní vedení společnosti. Z celého obsahu výpovědi však správní orgány dovodily, že žalobkyně uvedené činnosti pro zmíněnou společnost ve skutečnosti nevykonávala. Kromě vyjmenování činností spadajících podle zákona o obchodních korporacích do úlohy jednatele společnosti, žalobkyně nebyla schopna popsat konkrétní náplň jí vykonávaných činností v této funkci ani neměla širší povědomí o osobách ostatních jednatelů nebo obchodních partnerů. Správní orgány proto podle soudu správně uzavřely, že žalobkyně funkci jednatelky společnosti Byelik Service s. r. o. ve skutečnosti nevykonávala.
34. Nepříléhavé jsou i výtky žalobkyně ohledně nepřiměřeného požadavku správního orgánu I. stupně na nutnost konkrétního popisu vykonávané činnosti či předvedení práce s počítačem. Otázky kladené žalobkyni v průběhu výsledku měly za cíl ověřit, zda žalobkyně deklarovaný účel pobytu skutečně plní. Z průběhu výpovědi vyplynulo, že žalobkyně si je vědoma v obecné rovině náplně funkce statutárního orgánu společnosti. Nebyla však schopna vlastními slovy popsat, jaké činnosti skutečně pro žalobkyni vykonává a jak konkrétně se na obchodním vedení společnosti podílí. S ohledem na výše citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž je třeba plnění účelu, pro který bylo povolení uděleno, rozumět faktické a nikoliv formální vykonávání podnikatelské činnosti, správní orgány byly při posuzování žádosti o prodloužení povolení k pobytu oprávněny účastnickou výpovědí prověřit, zda žalobkyně deklarovaný účel pobytu skutečně plní. Z protokolu o výsledku žalobkyně je zřejmé, že žalobkyně neměla širší povědomí o chodu společnosti, neznala počet ani jména ostatních jednatelů a neuměla přesvědčivě popsat, jakou činnost pro společnost vykonává. Obecné vyjádření žalobkyně o její pracovní náplni nevypovídá nic o tom, že by žalobkyně skutečně činnost statutárního zástupce obchodní společnosti vykonávala.
35. Na základě výše uvedeného soud konstatuje, že závěry žalované mají oporu v provedeném dokazování. Důkazy shromážděné ve správním řízení žalovaná řádně vyhodnotila a vyvodila z nich odpovídající závěry, s nimiž se soud ztotožňuje.
36. Námitka nesprávného hodnocení důkazů tak není důvodná.

V. C) Námitka nezohlednění okolností, k nimž došlo po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně

37. Žalobkyně dále namítá, že v době vydání napadeného rozhodnutí byla a stále je osobou samostatně výdělečně činnou, jak vyplývá ze živnostenského oprávnění. Žalovaná tak měla rozhodovat na základě skutkového stavu účinného ke dni vydání rozhodnutí. K tomuto datu žalobkyně *de facto* i *de iure* splňovala všechny podmínky pro prodloužení doby platnosti povolení k pobytu jako podnikatelka – osoba samostatně výdělečně činná.
38. Součástí správního spisu je výpis z živnostenského rejstříku ze dne 24. 11. 2015, z něhož vyplývá, že žalobkyni bylo vydáno živnostenské oprávnění (Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona) na dobu určitou od 20. 11. 2015 do 25. 1. 2016. Ve spisu je rovněž založeno podání žalobkyně ze dne 26. 11. 2015, jímž oznamuje správnímu orgánu I. stupně změnu účelu pobytu, kterým již není podnikání – účast v právnické osobě, ale podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná. Současně

žalobkyně žádá, aby toto podání bylo postoupeno žalované. Z příloženého výpisu z živnostenského rejstříku vyplývá, že živnostenské oprávnění vzniklo žalobkyni v době po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nicméně jeho platnost zanikla ještě před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 27. 7. 2016.

39. Soud tedy hodnotil, zda žalovaná v napadeném rozhodnutí vycházela ze skutkového stavu ke dni vydání svého rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a řádně zohlednila i skutečnosti, k nimž došlo po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stěžejní je v tomto ohledu posoudit, k jakému časovému okamžiku měly správní orgány plnění účelu pobytu vztahovat.
40. Primárním vodítkem pro určení rozhodného období, pro které je nutné naplňovat účel pobytu cizincem, je § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Podle citovaného ustanovení ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, resp. v návaznosti na § 46 odst. 1 i povolení k dlouhodobému pobytu, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum k pobytu nad 90 dnů, resp. povolení k dlouhodobému pobytu, uděleno. Podle § 47 odst. 2 v návaznosti na § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se povolení k dlouhodobému pobytu považuje za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti. Cizinec tak do doby nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti na území České republiky pobývá na základě tzv. fikce platného pobytu. Správní orgány tak posuzují plnění účelu pobytu po celou dobu trvání povolení až do rozhodnutí o jeho prodloužení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2014, č. j. 9 Azs 219/2014-39).
41. Žalobkyně pobývala na území České republiky do 19. 5. 2012 na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem účasti v právnické osobě. Dne 2. 5. 2012 podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Při rozhodování o této žádosti správní orgány hodnotily mj. skutečnost, zda žalobkyně naplňovala účel pobytu po převážnou část povolené doby pobytu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 4 As 165/2013-50).
42. Z údajů v obchodním rejstříku vyplývá, že žalobkyně měla vykonávat funkci jednatelky společnosti Byelik Service s. r. o. od 20. 4. 2010 do 10. 12. 2013 (tj. více než 3,5 roku). Správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 26. 2. 2013 konstatoval, že žalobkyně neplní deklarovaný účel pobytu, neboť podle jeho názoru funkci jednatelky společnosti Byelik Service s. r. o. žalobkyně fakticky nevykonávala. Proto žádost o prodloužení doby platnosti povolení zamítl.
43. Žalovaná o odvolání žalobkyně rozhodovala v červenci 2016. Přestože v době rozhodování měla k dispozici oznámení žalobkyně o změně účelu pobytu a výpis z živnostenského rejstříku dokládající platné živnostenské oprávnění žalobkyně v době od 20. 11. 2015 do 25. 1. 2016, pro její rozhodnutí bylo stěžejní posoudit, zda žalobkyně po převážnou část doby povolení k dlouhodobému pobytu deklarovaný účel (účast v právnické osobě) plnila či nikoliv. Dospěla-li žalovaná k závěru, že žalobkyně účel povoleného pobytu coby jednatelka Byelik Service s. r. o. v letech 2010 až 2013 – tedy po převážnou část doby povolení – neplnila, nemohla být její žádost o prodloužení doby platnosti povolení úspěšná, ani pokud by byla připuštěna možnost změny účelu pobytu a žalobkyně by po dobu přibližně dvou měsíců na přelomu let 2015 až 2016 na základě živnostenského oprávnění skutečně podnikala. Žalovaná tedy v souladu se zákonem podané odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Je sice pravdou, že žalovaná

měla v odůvodnění napadeného rozhodnutí na oznámení žalobkyně ze dne 26. 11. 2015 o změně účelu pobytu určitým způsobem reagovat. Pokud tak neučinila, dopustila se vady odůvodnění napadeného rozhodnutí. Za situace, kdy závěr žalované o neplnění účelu povolení k pobytu po převážnou část rozhodné doby ob stojí, nemohl mít zmíněný nedostatek vliv na zákonnost ani na přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalované (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, publikované pod č. 2288/2011 Sb. NSS).

44. Námitka, že žalovaná nevycházela ze skutkového stavu ke dni rozhodnutí o odvolání, tak není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

45. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným, proto žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
46. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 18. září 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
B. Z.